

GYUKICS GÁBOR

megúszni a liftzenét

madár dalol
a poláris örvényen
mintha egyedül lenne
kísérője elbújik a hangok
a fagypont alatti úthibák
a vízszintesbe fordult függőleges turbulenciák között
ki érti ezt
elfelejtett költők talán, akik valójában soha nem voltak jelen
vagy talán azok, akiknél a rágalmazás zsigeri tulajdonság
legyen az akármi
ami ellenkezik az érdekeikkel
ah
ez nem egy hallgatólagos elnézés
egy homokkő házban élő kabala gúnyneve
hátrahagy minden cenzúrázatlan entitást

a terepen való navigálás lehet egyszerű
az emberek közötti trükkös
isten
ha létezik
nem igényel segítséget

méregtelenítés

madarak repülnek ki fejemből
verdes nyálkás váladék-súlyozta szárnyuk

mellkasomat rozsomák szakítja fel
ereimben kígyó siklik
gyomromban csótányok

húsomat hiéna tépi
csontomat disznó csámcsogja-rágja

mind
a testemben felgyülemlett mérget keresi

és túlélük
immunisak
az emberi tárgyra

domború

domború papíron lassuló ceruzád
láthatatlan a legtöbb arra járó szemnek
előző életeid jövőiben élsz
hegyet hódítanál
utad mégis lejtmenet
beszelnél velük
szemellenzőt viselnek
az istenek

homorú

homorú állványzat mögött
robusztus raktárépület
közlekedési csomópont
huzatos üledékes simulékony
üzérkedés
pökhendi szótöredékek cigarettacsikkek
nyomot hagy a mélyben
az állványzatépítő utáni
helyezkedés